

prima instanță: A. Andronic
instanța de apel: N. Budăi, A. Minciuna, I Muruianu

ÎNCHEIERE

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gafton Luiza împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a sect. Botanica privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 decembrie 2014,

c o n s t a ț ă:

La 18 aprilie 2014, Gafton Luiza a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a sect. Botanica privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat reclamanta că activează în funcția de președinte al Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și la 17 martie 2014 s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica, mun. Chișinău cu cerere prealabilă, solicitând recalcularea pensiei din salariul realizat conform prevederilor art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544-XIII din 20.07.1995 și art. art.40, 46/1 din Legea nr.156-XIV din 14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, conform cărora pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului judecătorului în exercițiu.

Menționează că în conformitate cu prevederile Legii nr. 328 din 23.12.2013 privind salarizarea judecătorilor și în special, art. 4 și 5 ale legii, salariul lunar al președintelui judecătoriei, începând cu 01 ianuarie 2014, constituie 13013 lei.

Până în prezent, răspuns la cererea prealabilă nu a primit și nici nu a fost informată despre rezultatele examinării acesteia.

Precizează că prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.703/29 din 04.10.2013, a fost desemnată în calitate de președinte interimar al Judecătoriei

Botanica, mun.Chișinău, începând cu 27 septembrie 2013, iar prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1027-VII din 10 martie 2014, a fost numită în funcția de președinte al Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Consecvent, face referire Gafton Luiza la certificatul nr. 5.7-369 din 17 aprilie 2014, eliberat de secretarul Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, potrivit căruia, salariul lunar al președintelui judecătoriei, începând cu 01 ianuarie 2014, constituie 13013 lei, pentru care au fost calculate și achitate contribuții obligatorii de asigurări sociale de stat stabilite de legislație.

Luând în considerare prevederile art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului, art. 40, 46/1 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat și Legea nr.328 din 23.12.2013 privind salarizarea judecătorilor, ajunge la concluzia că pensia judecătorului se va stabili ținându-se cont de mărimea salariului judecătorului în ultima funcție deținută, sau recalcularea pensiei poate fi realizată în dependență de salariul judecătorului în exercițiu, în ultima funcție deținută, la momentul solicitării recalculării pensiei și nu doar în dependență de mărimea salariului judecătorului la numirea inițială a pensiei pentru vechime în muncă.

Relevă că legea nu condiționează majorarea pensiei prin recalculare doar în dependență de salariul de funcție primit la numirea inițială a pensiei, iar de dreptul la recalcularea pensiei se bucură toți beneficiarii, plătitori de cote de asigurări sociale, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, respectiv și judecătorii pot beneficia de acest drept.

Cere Gafton Luiza, recalcularea pensiei și încasarea diferenței de sumă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 decembrie 2014, acțiunea a fost admisă ca întemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a fost respins și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 decembrie 2014.

La 15 mai 2015, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, solicitînd admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 martie 2015, iar cererea de recursul a fost depusă 15 mai 2015 și respectiv, recursul se consideră depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 02 iunie 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat către Gafton Luiza copia recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, 08 iulie 2015, Gafton Luiza nu și-a realizat dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, atît instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a actului judecătoresc, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO, că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căreia, instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru